

sandt, synes jeg, man maa komme til den Overbevisning, at Krigsministeriet hellere maa opgive den Hesteopdræt, det er kommet ind paa. „Hippologisk Tidsskrift“ siger yderligere, at Krigsministeriet herigenennem ødelægger Hesteavlens herhjemme, og derfor beder det Ministeriet om hurtigst muligt at skille sig af med de 8 Hingste, der ere indkøbte i dyre Domme, idet „Hippologisk Tidsskrift“ mener, at hvis det sker, vil man ad anden Vej søge at faa stærke og gode Fuldblodshingste her ind i Landet, og at man saa efter dem kunde faa et Afkom, der dels kunde give kostbare Rideheste og dels forsyne Hæren med de Heste, den har Brug for. Det er derfor saare naturligt, at vi her foreslaa, at alle Heste indkøbes i Danmark.

Endvidere foreslaa vi, at Remontedepotet i Kolding skal nedlægges. Til dette Depot har der i de sidste Aar været indkøbt 128 Heste. Men de Heste, som have opholdt sig der et Aar, blive betydeligt dyrere end andre Heste, thi naar en saadan Hest udgaar fra Depotet, staaer den Staten i en Gennemsnitspris af 1,065 Kr. De unge Heste anbringes derovre, for at de skulle vokse og udvikle sig, men nu oplyses det i den Skrivelse, vi have faaet, at kun $\frac{1}{9}$, 16 Heste, ere voksede 1—3 cm, Resten har ikke villet vokse eller udvikle sig. Saa er det egentlig spildt Ulejlighed, naar Remontedepotet er oprettet og har kostet Staten 37,000 Kr. Lægges hertil de 14,000 Kr., som de udenlandske Heste have kostet mere end tilsvarende danske Heste, har Staten her haft et Tab paa 51,000 Kr. Den ærede Ordfører gik tilbage i Tiden ved sin Opgørelse for dette Spørgsmaals Vedkommende. Gøre vi det samme, viser det sig, at Statskassen har tabt over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ved at købe sine Heste i Udlandet og bevare Remontedepotet i Kolding. Det lod til, at den ærede Ordfører paa dette Spørgsmaal er ved at glide lidt over til vor Side, idet han mente, at det dog burde tages under Overvejelse, om ikke dette Remontedepot burde nedlægges. Det glæder mig, at der nu begynder at gaa et Lys op for den ærede Ordfører. Vi have i adskillige Aar fremdraget denne Sag, nu synes det at begynde at virke, og jeg vil haabe, det maa lykkes at faa Depotet nedlagt. Jeg skal endnu blot oplæse de Ord, hvormed „Hippologisk Tidsskrift“ slutter sin Artikel om dette Spørgsmaal: „Forslaget har vor Sympati og bør støttes af alle, som virkelig forstaa sig paa denne Sag“. Her er jo i denne Sammenhæng mange hestekyndige Medlemmer, og jeg

haaber, de følge Tidsskriftets Opfordring og stemme for vort Forslag.

Der er i Aar sket noget mærkeligt paa Forsvarsministeriernes Budgetter, thi Udvalgets Flertal, Regeringspartiets egne Tilhængere, begynder ligesom at vaagne op af den Militærrus, hvori de nu saa længe have vandret. De begynde at tage Forbehold, de begynde at stille Ændringsforslag hist og her og pille snart et, snart et andet Sted ved det, som Forsvarsministeren forlanger. Jeg skal nævne en Række Punkter, hvor Udvalget er blevet betænkeligt og har taget Forbehold. Der er først Spørgsmaalet vedrørende Biblioteker, Samlinger og Foreninger. Dertil bevilges der 37,700 Kr., og her tager Udvalget Forbehold. Man er bleven betænkelig ved at anvende denne store Sum i dette Øjemed, og det er vistnok meget fornuftigt, der er ingen Mening i, at vi skulle have særlige Biblioteker for Krigsvæsenet. Vi have jo det store kongelige Bibliotek og Universitetsbiblioteket. Det vilde være det naturlige, om netop de Bogsamlinger, som Staten indkøber til Officersbibliotekerne, bleve anbragte paa det kongelige Bibliotek, der kunde de saa staa og blive betjente af kyndige Folk, og der kunde Officerer, ligesom andre Mennesker maa, henvende sig, naar de søgte Oplysninger. Der vilde saaledes kunne spares en Del. Ligeledes er man bleven betænkelig ved, at Officers- og Underofficersforeninger skulle have særlige Tilskud til at drive Foreningsvirksomhed. Man har været inde paa det samme for Jernbane- og Toldetatens Vedkommende, men der ere saadanne Tilskud blevne strøgne, og der er heller ingen Mening i at give Tilskud til Officerer og Underofficerer, fordi de holde private Foreninger. De maa ligesom andre Mennesker betale, hvad det koster at være Medlem af en Forening.

Med Hensyn til Repræsentationsudgifter er Forholdet det samme. Her foreslaas en Nedsættelse fra 5,000 Kr. til 4,000 Kr. Det er ikke meget, men det er ogsaa her, ligesom man begynder at vaagne op og bruge sin Forstand igen. Jeg vilde ønske, at vi vare gaaede noget videre, for jeg tror ikke, der er Grund til at beholde disse Repræsentationsudgifter. De betyde, at der er visse Officerer, som skulle have disse Penge for at kunne gøre Gilde for sig selv og deres Kammerater. Men det er ikke altid heldigt. Vi saa under Besøget af den amerikanske Flaade, at da skulde Admiralen bruge disse Repræsentationspenge til at gøre Gilde for Mandskabet og Officererne, og vi erindre nok, hvordan